

الرسالة Ar-Risaalah

(De Boodschap)

Uitgave: Stuurgroep Islam

As-salaamu 'alaikum
Vrede zij met u

Jrg. 2, ed. 44, 14 mrt. 2009 - Rabi ul-Awwal 17, 1430 - Postbus 1869, Paramaribo, Suriname - Tel: 85.95.800 - Fax: 493121 - Email: riaz.ahmadali@gmail.com - Archief: ivisep.org/risaalah

Actueel

'Islamitisch bankieren beschermt tegen crisis'

De vicepresident van Indonesië heeft de loftrampet gestoken over Islamitisch bankieren. Moslimlanden hebben naar verhouding weinig last van de mondiale economische crisis en dat bewijst de kracht van het Islamitische systeem van bankieren en financieren, aldus vicepresident Jusuf Kalla. Zo zijn het betalen en innen van rente verboden, evenals speculeren en het aangaan van hoge schulden. Moslimlanden hebben daardoor weinig te vrezen van riskante transacties. (RNW)

Interreligieuze herdenking geboortedag Mohammed

In Malawi heeft een Islamitische organisatie eerder deze week - voor het eerst in dat land - Christelijke leiders uitgenodigd om samen de geboortedag van de Profeet Mohammed (vzmh) te herdenken. Daarbij werd een donatie gedaan aan een Christelijk ziekenhuis, waarmee de vrijgevigheid van de Profeet - ook aan niet-Moslims - werd benadrukt, en om aan te geven dat eenheid en vreedzame samenwerking een langdurig en positief effect op de samenleving hebben.

Religieus

De Fajr salaaf (het ochtendgebed)

De Fajr salaaf (het ochtendgebed) bestaat uit 2 rak'aat soennah (vrijwillig gedeelte), daarna 2 rak'aat fard (verplicht gedeelte). Het is moestahabb (prijzenswaardig) om bij de 2 rak'aat soennah, in de 1ste rak'aat soerah Al-Kaafiroen (hoofdstuk 109) en in de 2de rak'aat soerah Al-Iglaas (hoofdstuk 112) te reciteren. De kernboodschap van soerah 109 is "laa ilaaha" (er is geen god; niemand en niets is waardig om te worden aanbeden), en die van soerah 112 is "illaah Allah" (behalve Allah). Beide samengelezen wordt dan "laa ilaaha illallah". (Zie Risaalah # 1 d.d. 28/7/07 voor uitleg soerah Al-Iglaas). Er staat vermeld dat de Profeet Mohammed (vzmh) de gewoonte had in de 2 rak'aat soennah van de Fajr salaaf, bovenvermelde korte soerah's te lezen.

Ahmad Jhawnie

Onderzoek

Invoering Holi en Id ul-Fitre als nationale feestdagen

Scriptiebespreking

De roep naar invoering van eigen religieuze of hoogtij dagen door culturele groeperingen schijnt sterker te worden in de afgelopen jaren. Toch zijn dergelijke geluiden niet uniek.

In oktober 2007 studeerde aan de Anton de Kom Universiteit van Suriname af mej. Kirtie Algoe als Bsc. in sociologie. De titel van haar afstudeeronderzoek luidde: "De invoering van Holi en Id ul-Fitre als nationale feestdagen in Suriname". Het onderzoek leidde tot vaststelling van besluitvormingsprocessen in het verleden, maar ook van de krachten van onze culturele (religieuze) diversiteit. Hieronder een greep uit haar thesis, waarvan de probleemstelling luidde: Welke waren de achtergronden en reacties t.a.v. de invoering van Holi en Id ul-Fitre als officiële nationale feestdagen in Suriname en wat was de invloed van deze invoering op de interreligieuze interacties?

In het onderzoek stonden twee benaderingen van culturele diversiteit centraal: plurale samenleving en apanjaht ideologie. Hoewel Suriname in de volksmond vaak getypeerd wordt als een plurale samenleving, veronderstelt de academische benadering dat in plurale samenlevingen er een lage solidariteit is. De diversiteit aan culturen zou volgens dit concept onderlinge conflicten veroorzaken. Maar in Suriname hebben vrijwel alle etnisch-culturele groepen die in de periode van de slavernij en de daaropvolgende immigratie hier te lande hun intrede deden, hun identiteit weten te bewaren zonder dat er scherpe onderlinge conflicten zijn geweest. Er is geen sprake van een dominerende groep of cultuur. Dat diversiteit geen probleem hoeft te zijn, wordt vervat in de opvatting van apanjaht ideologie. Hoewel deze term verwijst naar de eigen groep, is de ideologie gericht op hoe verschillende groepen elkaar in "balans" houden. Volgens de ideologie wordt, in tegenstelling tot het concept van plurale samenleving, gestreefd naar gelijke behandeling van alle groepen. Ook erkent het de verschillen in culturen enerzijds, maar bevordert het de onderlinge samenwerking

led ul-Fitre gebed, Onafhankelijkheidsplein

anderzijds. In het onderzoek is nagegaan hoe de apanjaht ideologie tot uiting kwam tijdens de "invoering".

De behoefte om Hindoe en Islamitische hoogtijdagen gelijk te stellen met de zon- en feestdagen is ontstaan nadat 1 juli (bij resolutie van 2-2-1960) werd gelijkgesteld met de zon- en feestdagen. Deze dag werd geassocieerd met de afstammelingen van de Afrikaanse slaven, voor wie het Christendom kenmerkend was, waardoor er bij de Hindoes en Hindostaanse Moslims een gevoel van oneerlijkheid ontstond. Uit principe van gelijkheid werd er toen reeds gepleit voor eigen feestdagen. Bijkomend de demografische ontwikkelingen - de Hindostanen waren in aantallen gegroeid - was er volgens deze groep meer aanleiding voor gelijke behandeling. De VHP gaf reeds in de jaren '60 aan dat zij op cultureel gebied de feestdagen van de verschillende groeperingen, zoals Holi, Divali en Id ul-Fitre, officieel erkend wilde.

Interessant is het gegeven dat het verheffen van de Hindoe en Islamitische hoogtijdagen tot nationale feestdagen vanuit Christelijke (en Creoolse) hoek voor het eerst door Frank Essed (NPS) werd bepleit in 1966. Hij merkte op dat - gezien de samenstelling van de bevolking - het uit de tijd was om slechts de Christelijke feestdagen officieel te erkennen. Hoewel er meerdere verzoeken zijn geweest vanuit o.a. Hindoe religieuze organisaties om religieuze hoogtijdagen te erkennen, duurde het tot 1970 voordat de Hindoe feestdag Holi en Islamitische hoogtijdag Id ul-Fitre werden ingevoerd als nationale feestdagen bij regeringsbesluit in ruil voor de afschaffing van Tweede Pasen en Tweede Pinksteren. Het was op 22 april 1971 dat de invoering wettelijk werd vastgesteld. Na kritieken en protesten

Spiritueel

Het 'kleuren' uit de Koran

Deze week vierden onze Hindoebroeders en -zusters het kleurige Holi-feest. Ook in de Islam hebben kleuren een bepaalde betekenis. Dit zullen wij uitleggen aan de hand van het Koranvers 35:27-28: "Ziet u niet, dat God water van de wolken nederzendt? En Wij brengen daarmede vruchten van verscheidene kleuren voort; en uit de hemel en de wolken komen snel voortgaande kleuren wit en rood, van menigerlei tinten en (andere) ravenzwart? En evenzo zijn er onder de mensen en dieren en het vee verscheidene kleuren daarvan; slechts diegenen van Zijn dienaren, die kennis hebben, vrezten God." In vele godsdiensten en culturen wordt er veel belang gehecht aan de huidskleur en worden op basis hiervan mensen in rangen en klassen ingedeeld, met alle negatieve gevolgen van dien. Denk bijvoorbeeld aan de jodenvervolgving onder Hitler, het kastensysteem, de apartheidspolitiek in het vroegere Zuid-Afrika, etc. Het is jammer dat in zulke gevallen fysieke kleuren van mensen als hét criterium werd gehanteerd voor het vaststellen van de superioriteit of inferioriteit van mensen, terwijl het uiterlijk van de mens in feite geen enkele indicatie geeft van zijn goed- of slechtheid. Ook zijn

er velen die menen dat spirituele leiding van de Almachtige slechts aan hun eigen religie is voorbehouden.

De Koran geeft een geheel andere betekenis aan kleuren. Bovenvermeld vers maakt een vergelijking tussen de regen uit de hemel, die verschillende soorten en kleuren van vruchten voortbrengt, waarna wordt gesteld dat uit de hemel ook licht van verschillende kleuren naar de gehele aarde wordt gestuurd (Sir Isaac Newton toonde dit laatste in 1690 wetenschappelijk aan door wit licht door een prisma te halen; het licht verspreidde zich toen in alle mogelijke kleuren). En net zoals de fysieke regen en het fysieke licht door God voor de gehele aarde zijn bestemd, zijn ook alle verschillende soorten en kleuren van mensen van Hem afkomstig en is Zijn Licht voor al deze mensen bestemd. En het is dit Licht - en dus niet de uiterlijke kenmerken - dat hoge morele en zedelijke eigenschappen in hen teweegbrengt. Slechts door na te denken over de diepere betekenis van het vers, zullen wij erkennen dat er een Spirituele Macht bestaat, die Spiritueel Licht naar de aarde stuurt voor alle naties, volkeren en mensen.

draaide de overheid het besluit om Tweede Pasen te laten vervallen terug en werd in de plaats daarvan Hemelvaartsdag afgeschaft.

Heel opmerkelijk is dat alle betrokken religieuze organisaties bij het leveren van hun bijdrage rekening hielden met elkaar. Zo liet het Comité Christelijke Kerken (CCK) weten geen moeite te hebben met de afschaffing van de Christelijke feestdagen "zolang de afschaffing van hun religieuze feestdagen maar niet het begin van het verval van hun Christelijke grondslagen zou betekenen". Ook bij de voordracht van de Hindoe en Moslim feestdag, hielden de religieuze organisaties rekening met de participatie van andersgelovigen aan de feestdagen. Zo werd in plaats van Divali, Phagwa gekozen. Phagwa wordt immers ook door niet-Hindoes gevierd. Ook werd in plaats van Milad un-Nabi (geboortedag van de Profeet Mohammed) en Id-ul-Adha (Offerfeest)

Vicepresident R. Sardjoe zet gekleurd poeder voor president R. Venetiaan ter gelegenheid van Holi 2008 (foto: USAtoday)

Id ul-Fitre gekozen. Bij de keuze werd overwogen dat het kiezen van Id ul-Adha zou betekenen dat Hindoes niet zouden kunnen deelnemen aan het feest, daar zij geen rundvlees nuttigen. Opvallend was dat bij de discussies steeds werd aangegeven dat het om Hindostaanse feestdagen ging, terwijl de Javaanse gemeenschap de meerderheid onder de Moslims vormde.

Om een indicatie te krijgen van hoe de "gewone" burgers de "invoering" hebben ervaren en of die de onderlinge verhoudingen heeft beïnvloed, bleek het volgende. Interessant is te vermelden dat ruim voor de "invoering" er al sprake was van participatie van niet-Hindoes aan de Divali viering en niet-Moslims aan de Id ul-Fitre viering. De "invoering" bleek voor de gewone man onbekend te zijn geweest. Na de "invoering" scheen de viering van Holi en Id ul-Fitre uitbundiger onder de Hindoes en Moslims te zijn geworden. Ook werd de kennis over de religieuze feestdagen verruimd onder de bevolking.

Het onderzoek kent evenwel enige beperkingen. De beperkte interviews kunnen niet gefundeerd aangeven hoe de interreligieuze interacties op gemeenschapsniveau in het gehele land eruit zagen. Wel stond na het hele onderzoek één ding vast: het gelijkheidsprincipe was dominant tijdens de "invoering", en de diversiteit heeft niet tot scherpe conflicten geleid. Integendeel is op vreedzame wijze met begrip voor elkaars culturele karakteristieken gehandeld, welke het bewijs levert dat de apanjaht ideologie van toepassing is op de Surinaamse samenleving.

